

за първоначално прѣподаване, аналитическа-та, наедно съ умѣренъ картографическъ, за послѣдующе-то прѣподаване на Географіѣ-тъ.

Соотвѣтственно на методи-тъ, трѣбва да се измѣнява и форма-та на прѣподаване-то. При синтетическъ методъ форма-та трѣбва да бѣде *діалогическа* : урокъ-тъ трѣбва да бѣде беседа, разговоръ, испытване. При аналитическъ-тъ, главна-та работа е да се приготвятъ за уроци ученици-тъ. На това нѣщо е потребно да имъ се даде на рѣцѣ ръководство и ландкарты, совершенно согласны съ ръководство-то. Учителъ пыта ученици-тъ, накарва ги да чертятъ на память ландкарты, обяснява, попълнѣ, гдѣ го найде нужно. Акроаматическа форма за прѣподаване, която се обыкновенно употребява и по която учителъ всичко самъ обяснява и упрѣждава мышленіе-то на слушатели-тъ, не е полезно въ училище-то, защото мало возбужда самостоятелность; а самостоятелность е источникъ на всяко основателно познаніе.

Дидактически-тъ способы сѣ твърдѣ разнообразны. Тѣхъ ще найде всякъ усерденъ прѣподаватель, комуто сѣ познати общи-тъ педагогически начала. Тукъ трѣбва да се забѣлѣжи само, че на Географіѣ-тъ трѣбва да се гледа като на прѣдметъ, който занима и память-тъ и воображеніе-то наедно, а изначала дѣйствува повече на воображеніе-то. Прѣподаватель е длъженъ да обърне всичко-то си вниманіе на то, да си прѣдставятъ ученици-тъ живо въ ума основны-тъ черти на земнѣ-тъ повърхнинѣ и на всякъ описуемъ часть. Чертеніе ландкартъ на дѣскѣ, или на хартиѣ, служи повѣрка на това. Той е длъженъ добросовѣстно да ради да придобие искусство какъ да употребява учебнѣ-тъ книгѣ, та да избѣгне отъ механизма на память-тъ, въ който лесно впадатъ дѣца-та. За това нѣщо трѣбва да се даватъ разнообразны вопросы за единъ и той же прѣдметъ.

До методъ-тъ вообще се отnosi питаніе : какво мѣсто въ географическій курсъ трѣбва да занима описаніе оте-